

ДОРОГІ ТОВАРИШІ, ДРУЗИ, КОЛЕГИ!

З Новим роком вітаємо вас — вас, невтомні трудівники науки і мудрі педагоги, вас, допитливі й діяльні студенти, вас, добрі й уважні лаборанти, вас, шановні робітники і працівники університету.

Минулий 1961 рік був роком грандіозних перемог нашого народу. Він прочинив нам космічними кораблями «Восток-1» і «Восток-2» двері у Всесвіт і дав конкретну Програму побудови комунізму, затверджену ХХІІ з'їздом КПРС. Свіжий, крилатий вітер лине над нашою планетою. Доля людства і створення матеріального достатку, мир і дружба, метал і колос, наука і красива людина, мистецтво і політ у міжзор'яні світи — все визначено в новій Програмі Комуністичної партії. Її девіз — «все в ім'я людини, все для блага людини!» І ми розуміємо, що титанічна праця — і тільки вона! — зведе омріяну, найсвітлішу на землі споруду — комунізм і введе до неї найпрекраснішу на світі людину.

Так хай же 1962 рік буде для нашого колективу, як і для всіх радянських людей, роком щедрої праці — значних досягнень у навчанні, великих відкриттів у науці. Ми зробили чимало доброго у 1961 році. Це засвідчують нові докторські і кандидатські дисертації,

хороша робота сотень випускників, цікаві монографії і посібники, відмінні й добрі оцінки студентів на іспитах. Але нова доба вимагає нових справ. Ми повинні подесятерити нашу енергію й зусилля, щоб працювати швидше і краще. Треба бути вимогливими до себе і своїх товаришів. Вимогливими і водночас уважними, чуйними. Треба вміти жити красиво. А це значить — жити по моральному кодексу будівника комунізму, творити радість своєю працею і своєю поведінкою, вимітати все потворне з нашого буття.

«Партія, — говориться в Програмі КПРС, — розглядає молодь як творчу силу в боротьбі радянського народу за комунізм». Ви, молоді, мусите пишатися таким довір'ям і повинні виправдати його — своєю працею і всім життям. Ви, вчені й вихователі, повинні стати ближче до студентів, допомагати їм, терпляче й любовно ростити їх і бути до них принципово вимогливими і справедливими.

1962 рік стане роком нових дерзаних, звершень, мрій. Хай же щастить вам у всьому, наші дорогі товариші, друзі, колеги!

Партком, Ректорат, Профком,
Комітет ЛКСМУ.

Ваші наукові плани?

Професор Д. Г. Елькін. Головне, що я зробив у минулому році, — закінчив велику монографію «Сприйняття часу», над якою багато років працював; вона уже вийшла з друку в Москві, сподіваюсь, що незабаром одержу її. Видав новий підручник з психології.

В минулому році ми встановили і підтримували зв'язок з інститутом ім. Філатова, із школою-інтернатом; ці зв'язки кафедра буде зміцнювати в наступному році. Збираємось опублікувати ряд досліджень з психології виробничого навчання дітей в школі, працюємо над підручником «Психологічний практикум», закінчимо велику монографію «Про відчуття і сприйняття».

Щоб посприяти інтерес студентів до психології в наступному році буду читати факультативні курси: дитяча педагогіка і психологія, психологія мови. Добиватимусь, щоб організувати в Одесі роботу з питань індустріальної, або інже-

нерної психології, яка ставить своїм завданням пристосування машини до особливостей людської психіки.

В наступному році відбудеться Всесоюзний з'їзд психологів, ми готуємось виступити з доповідями про роботу кафедри.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 38 (697)

Субота, 30 грудня 1961 р.

Ціна 2 коп.

собою одну з необхідних умов подальшого розвитку окремих наук. В наш час науки так щільно переплітаються між собою (філологія з математикою, біологія з фізикою та з хімією і т. ін.), що конче необхідно не тільки бути в курсі справ розвитку науки на сусідніх споріднених факультетах, а й брати безпосередню участь у розв'язанні деяких комплексних проблем.

ЧЕРЕЗ

XXII з'їзд КПРС накреслив величезні завдання розвитку вищої освіти в нашій країні. В ці хвилини й наповнені творчої наснаги дні хочеться уявити собі, яким буде наш університет через 20 років.

ОДУ

Перш за все, мислять, що університет буде розміщено в єдиному прекрасному архітектурному комплексі. Факультети його не будуть розкиданими в різних кутках міста. Слід пам'ятати, що територіальне об'єднання інституцій університету в значній мірі становить

Ми вважаємо, що поступово в нашому університеті поновиться ряд невинувато закритих в свій час факультетів та кафедр (геологічного, економічного; загально-мовознавства, слов'янського мовознавства, археології тощо). Вже тепер ми важко уявляємо собі університет з факультетами, до складу яких входять всього 3—5 кафедр. Очевидно, будуть відкриті нові факультети й кафедри (скажімо, кафедра молекулярної біології, навіть квантової біології).

Можливо, що все це викличе появу цілого ряду науково-дослідних інститутів (біології, хімії, слов'янознавства, археології і т. ін.). Ми переконані, що, скажімо, студент-філолог будуть вивчати вищу математику і працювати на електронно-обчислювальних машинах і т. п.

Гадаємо, що, в решті решт, студентам буде дозволено вільно відвідувати лекції. Це дасть їм можливість слухати лекції не тільки спеціалістів свого факультету. В наших аудиторіях будуть читати курси викладачів інших міст та країн. Зросте наша чудова бібліотека. Поновиться й значно посиляться видавнича діяльність університету.

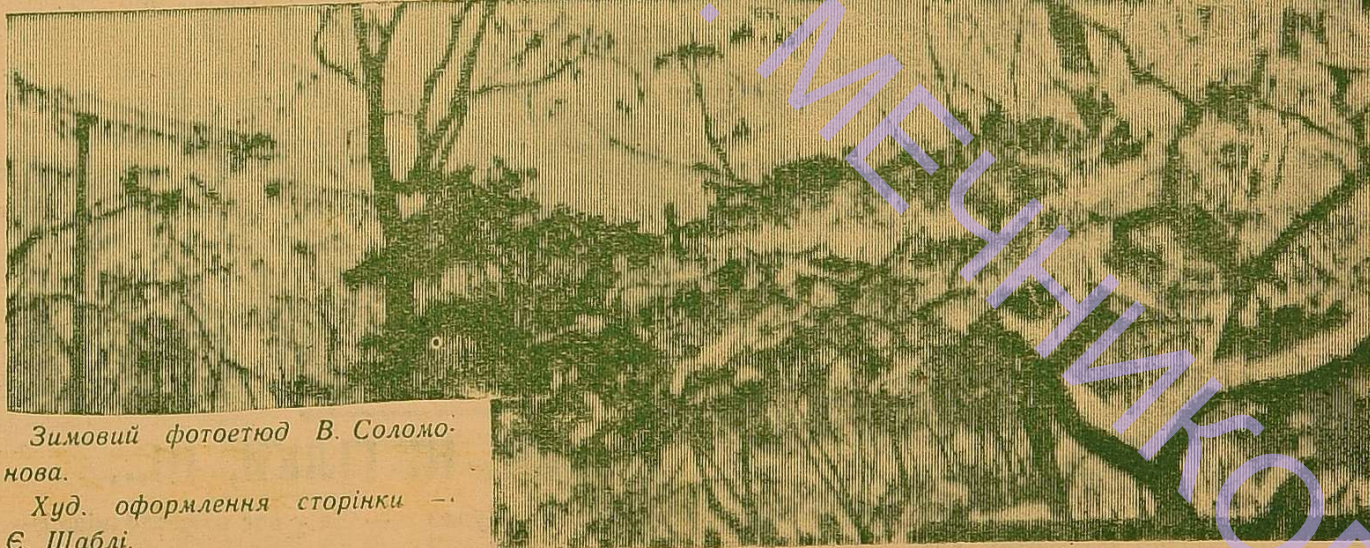
Поліпшаться матеріально-побутові умови викладачів і студентів, до послуг яких будуть прекрасні житлові будинки, гуртожитки, їдальні, клуби. Назавжди зник-

20 РОКІВ

нуть такі поняття як «проживати на кутках», а в студентських гуртожитках напиши «кімн. викладача».

Таким уявляється нам рідний університет через 20 років. Зрозуміло, що життя внесе значно більше прекрасних коректив у нашу мрію. Слід тільки пам'ятати: прекрасне майбутнє само по собі не прийде. Вже зараз треба дбати про розвиток науки в нашому університеті.

Доцент М. ПАВЛЮК.

Зимовий фотоетюд В. Соломонова.

Худ. оформлення сторінки — Є. Шаблі.

НА ОРБІТІ 62-го

1962 рік для астрономів Одеського університету буде роком напруженої роботи і завершення тих досліджень, які були початі в минулі роки.

Перш за все слід відзначити великі успіхи колективу обсерваторії в збиранні спостережень метеорів під час Міжнародного Геофізичного Року. Одержано більше 150 знімків метеорів із двох (і двох-трьох) пунктів. Опрацювання цих знімків уже дало істотно нові результати — прискорення руху метеорів на початковій стадії путі, тимчасове послаблення світимості перед спалахом. Ці важливі факти повинні знайти в новому році своє теоретичне обґрунтування.

Друге завдання — масове дослідження перемінних зірок за тими багатими матеріалами, які зібрав колектив кафедри за останні дев'ять років.

Третє завдання — завершення визначень точних положень «Слабких зірок». Це велика колективна праця.

Щодо моїх особистих планів, то 1962-й рік для мене, думаю, не буде легким роком. Мені доведеться і ще доведеться в основному читати нові спеціальні курси лекцій, підготовка до яких забиратиме весь мій час.

Професор В. П. ЦЕСЕВИЧ.

Новорічні інтерв'ю вчених

В. о. проф. С. Т. БЕЛОЗОРОВ: — В 1961 році опублікував книгу «Розвиток вітчизняної географії», підготував до друку I том монографії «Комплексні експедиції Докучаєва та їх значення у розвитку вітчизняної географії», написав цілий ряд статей до «УРЕ».

В наступному році збираюсь закінчити 2 том монографії, готую матеріали до 3 видання фізико-географічного нариса «Африка» і 2 видання «Асканії-Нова».

Професор М. П. САВЧУК:

У нашій кафедрі такі плани:

1) Продовження роботи «Дослідження паразитофауни людини і тварин на території Одеської області з метою боротьби із захворюваннями».

2) Розробка питань застосування фізичних методів в біологічних дослідженнях.

Третя тема, над якою ми працюватимемо, зовсім нова — «Дослідження ракових пухлин».

Проф. Р. И. ФАЙТЕЛЬБЕРГ:

— Буду працювати над проблемою «Роль різних відділів головного мозку в процесах всмоктування в травному апараті», а також вивчати вплив філофлори на продуктивність сільськогосподарських тварин (господогірна тема). Готую нову монографію «Травлення в овець».

Новорічні побажання

Новий рік... Його наближення відчувається скрізь: на вулицях, в магазинах, біля газетних кіосків, де продаються новорічні відкритки, в чергах за ялинками.

Швидка хода, жвава розмова, святкове піднесення і веселий настрій прохожих, що поспішають за останніми покупками... Багато в ці передсвяткові дні у кожного роботи. Однак у деяких наших студентів до цих передсвяткових приготувань додалися ще й інші турботи.

П'ятикурсники істфаку, які живуть в 46 кімнаті (гуртожиток № 1) разом із зустріччю Нового року святкуватимуть 1 січня день

народження Наташі Швець. У четвертокурсників мехмату — курсове свято: 1 січня народилася Алла Блехман — їх комсорг. І, безперечно, проголошуючи новорічний тост, кожний студент 4 курсу хоч в думці, а згадає Аллу, побажає їй всього найкращого в цей радісний день.

Є серед нас і такі, що народилися 31 грудня; це географ Аркадій Кучма (2 курс), хімік Олена Драненко (4 курс).

Разом з друзями та однокурсниками поздоровляємо всіх «новорічних іменинників», бажаємо їм щастя, успіхів у навчанні і роботі!

Жартівливі побажання Мороза

(на жаль, не нашого відомого поета)

1. Всім членам кафедр — подумати над словами ректора: «Навчальна програма визначає обсяг знань, а не кількість лекцій». І не тільки подумати.

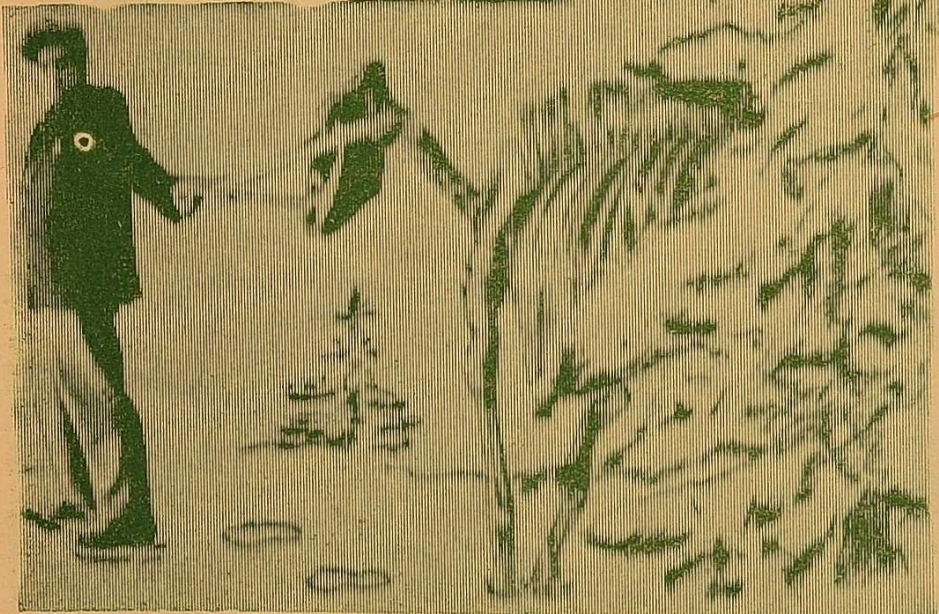
2. Керівництву біологічного ф-ту (подумавши) — довести переван-

Кіностудія ОДУ розпочала свій творчий шлях: уже створено перший фільм. Фільм, звичайно, новорічний, і для зйомок була дуже потрібна ялинка. Припустимо, що її ліс недалеко, але треба ж мати машину, щоб цю ялиночку привезти. В нашому гаражі вільних машин, як завжди, не було; довелося шукати хоча б конячку. Розшукали...

«...І шестува важно, в спокійствинчинном

Лошадку веде под уздцы
Одинцов...»

Звичайно, І. О. Одинцов розшукав цю новорічну конячку у себе в палеонтологічному музеї.

Де в першу чергу повинна бути ялинка? Звичайно, вдома у студентів — у гуртожитку. Правда, наші гуртожитки не відзначаються особливим комфортом, але під Новий рік там повинно бути інакше. Подивимось...

Шампанський провулок. Тут, у двоповерховому, яскраво освітленому будинку живуть студенти-біологи. Зовні будинок справляє непогане враження (навіть дід-Мороз не причепиться), але це зовні.

Заходжу всередину. Відчувається, що боротьба між дідом-Морозом та паровим опаленням закінчується на користь діда. «Досвід перемагає», — так написали б в спортивному звіті. Знайомлюсь з

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОП. 2. 30 ГРУДНЯ 1961 р.

комендантом, цікавлюсь, чи буде ялинка. Комендант говорить, що ялинки у них поки що немає. І чого тільки у них немає? І тазиків немає, і килимків немає, і прасок немає...

— А з господарчої частини у вас хто-небудь був? — питаю.

— Був недавно проректор М. І. Абрамов. Він сказав буквально так: «Ми домагаємось того, щоб здати гуртожиток в експлуатацію, але у нас нічого не виходить» (?!). До речі, це приміщення уже три роки намагаються здати в експлуатацію, але технічна комісія не приймає через відсутність елементарних санітарних умов. А студенти живуть у будинку, де є кімнати з одним лише радіатором.

НІ ЯЛИНКИ, НІ ГІЛКИ, НІ...

— Де у вас найхолодніше? — запитує студентку.

— З якого боку вітер подме, там і холодно.

Так, ялинки тут, мабуть, не буде. А їдальня тут коли-небудь буде? Поки що там є лише буфет — буфет з високими цінами і без гарячої їжі. Весь гуртожиток готує їжу в кімнаті з корисною площею в 5 кв. м і двома розетками.

Зв'язок із навколишнім світом здійснюється через гінців, тому що телефону в будинку немає. Червоного кутка теж немає.

А вітм, не потрібно ялинки, товариші з госпчастини! Створіть студентам хоча б елементарні побутові умови!

Ю. ЛАРЮШИН.

ЦЕ БУЛО В 1961-му

Докторами наук стали І. Я. Яцько, І. В. Ганевич, В. О. Федосєєв, Г. Л. Міхневич.

Деякі наших співробітників захистили кандидатські дисертації. Це — Г. П. Збандут, І. М. Попова, І. Г. Батюк, Р. Г. Грабовська, Н. Г. Дяченко, С. М. Іванчов, В. О. Абалакін, Е. О. Стороженко, М. П. Мудесіті.

Минулого року видано чимало науково-методичних посібників для студентів. Кафедра історії КПРС випустила посібник «Програмні документи боротьби за мир, демократію і соціалізм». Окремими брошурами вийшли посібники Г. Ф. Пелих, Є. І. Петряєвої, М. Ю. Раковського, Н. Г. Рядченко, Г. О. Устенко. Видавництво «Радянська школа» випустило в світ книжку доцента А. А. Москаленка «Нарис з історії української лексикографії».

В 1961 році в університеті відбулося декілька міжвузівських нау-

В. О. Федосєєв
Дружній шарж І. Пустоварова.

БАГАТО наших студентів побували 12 грудня на вечорі в театрі музкомедії. Відомий всім талановитий байкар і драматург С. В. Міхалков прийшов на зустріч з одеситами. В суворі роки Вели-

ких конференцій, на яких багато наших науковців виступило з цікавими доповідями та повідомленнями. Оpubліковано тези доповідей славістичної конференції, конференції з питань хроматографічного аналізу, конференції фізіологів, конференції, присвяченої 100-річчю з дня народження М. Д. Зелінського.

Бажаємо нашим науковцям ще більш продуктивної праці, ще більших успіхів у наступному році.

В новому році бажаємо стати докторами наук Ф. С. Замбриборщу, К. Д. Петряєву, А. В. Нездвідському та іншим товаришам, які підготували вже до захисту докторські дисертації.

ми на майбутнє. Питання найрізноманітніші:

— Яка ваша думка про творчість молодих поетів?
— Які сценарії ви написали?
— Як Ви пишете байки?

АВТОР „Дяди Стёпы“ — ГІСТЬ ОДЕСИТІВ

А 14 грудня С. В. Міхалков побував у філологів. 24 аудиторія була переповнена, всі з нетерпінням чекали відомого ще з дитинства поета і дружніми оплесками зустріли його появу.

Сергій Володимирович читав свої байки, розповідав про себе, пригадував цікаві пригоди з життя.

— Моя мрія, — каже він, — написати справжню, веселу комедію — таку, щоб в ній міг із задоволенням грати І. В. Ільїнський.

— А звідки ви берете сюжети?

— З життя, — відповідає С. В. Міхалков. — В житті є багато цікавого і смішного. Треба лише спостерігати і прислухатись. Ось, наприклад, нещодавно відбулась у мене розмова з одним професором:

— Чи часто ви ходите до театрів? — питаю.

— Ходимо. Тільки ми не сидимо до кінця, бо ми з дружиною ніколи не лягаємо спати пізніше 10 годин вечора.

— Як? Так, невже ніколи не бачили сцени вбивства Дездемони, рагічного закінчення «Ромео і Джульєти», фіналу «Ревізора»?

— Не бачили. Але ми читали.

— А як же зустрічаєте Новий рік?

— За іркутським часом.

Подібне до цього ми чуємо щодня, і все це я записую до своєї записної книжки, — говорить комедіограф.

Студенти довго не відпускали його гостя.

О. ОРДАНОВСЬКИЙ,

кої Вітчизняної війни С. Міхалков працював у нашому місті у фронтовій газеті.

— І знаєте, чим пам'ятна мені Пушкінська вулиця? — посміхається Сергій Володимирович. — На

Під час перерви С. Міхалкова щільним кільцем оточують слухачі, які бажають познайомитися ближче з поетом, засипають його новими запитаннями.

Вечір закінчився. Одесити тепло

Фото Г. ЕЛІАВІ.

дій вулиці мене вперше контузило. З того часу минуло багато років, і місто стало невпізнаним...

Поет читає байки, вірші, відповідає на запитання слухачів, ділиться з ними своїми творчими плана-

просяються з С. В. Міхалковим, бажають йому великих успіхів у творчій праці.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
— студентка фак-ту іноземних мов.

ДРУЗІ ДІТЕЙ

— Іване Олександровичу! Ви — справжній друг наших малят, — трохи патетично вигукує людина в окулярах.

— Ми, молоді батьки... — перебиває його особа з філфаку. Далі вона не може говорити.

— Я? — дивується Іван Олександрович. — Я ні, це товариш Фіногін — друг дітей.

— Я друг? А дитяча комісія?!

— І не кажіть, — ораторствують окуляри, — всі ви... Навіть слів не вистачає. Яка ініціатива! Який розмах! І це не шкодить

вам діло робити. Ні, тільки подумайте: зібрали гроші, закупили ялинки. За якихось півгодини я одержую симпатичне деревце...

— Хі-хі, — серйозно каже викладач латинської мови. — А сімейні з інших «альма матер» по три дні стоять в чергах.

— Ми, молоді батьки... — перебиває його особа з філфаку. Далі вона не може говорити і плаче. Плачуть члени профкому.

Плачу і я. Прокидаюсь в сльозах. І знову — втретє! — іду на Привоз ставати в чергу за ялинкою.

Член профспілки з 1949 року.

ЧИ ВИНЕН „ЧОРНОМОРЕЦЬ“?

(гумореска)

А й справді, в чому винен «Чорноморець»? В тому, що в гуртожитку ОДУ «перебрали» і побились молоді люди? В тому, що дівчата вирішили повеселитись?

І справа дріб'язкова. Просто четвертокурсниця філфаку Гайдай, Сливинська, Вуйко, Усата, Ткаченко та інші відзначали іменини Вуйко і Усатої; запросили на іменини і хлопців, звичайно, не своїх однокурсників (на біржі Гайдай і К^о акції студентів університету стоять дуже низько), а «кавалерів» з Інституту інженерів морського флоту та Інституту зв'язку. Зустріч майбутніх інженерів і філологів проходила в невимушеній обстановці. В ході дружньої бесіди торкнулися питань одеського футболу, і бесіда перетворилася в масові змагання з боксу, бо всі «водники» болять за «Чорноморець», а колега-електрик виявився прихильником армійців.

Хто ж винуватець конфлікту? Можливо, тренер «Чорноморця» А. Зубрицький винен у тому, що меню у наших колег було не досить витриманим? Адже не воротар А. Гурбич винен у тому, що «панове корабельні інженери» пропустили в себе трохи більше спиртного, ніж їм дозволено природою? І, мабуть, не ті милі, миролюбні люди (що збираються напроти кінотеатру ім. Горького) винні, що у «ліричних» дівчат філфаку такі «інтелігентні» кавалери.

— Ні, «Чорноморець» не винен, — кажуть всі.

Тоді, хто ж винен? Є 2 відповіді:

1) винні ті люди, які зробили все можливе, щоб не допустити одеських футболістів до класу «А»;

2) в тому, що зав'язалася бійка, не винна команда «Чорноморець», а винна команда СКА, існування якої викликає цілий ряд конфліктів між болільниками міста.

Мусить бути ще й третя відповідь. Як ви гадаєте?

В. СОФОРЧУК.

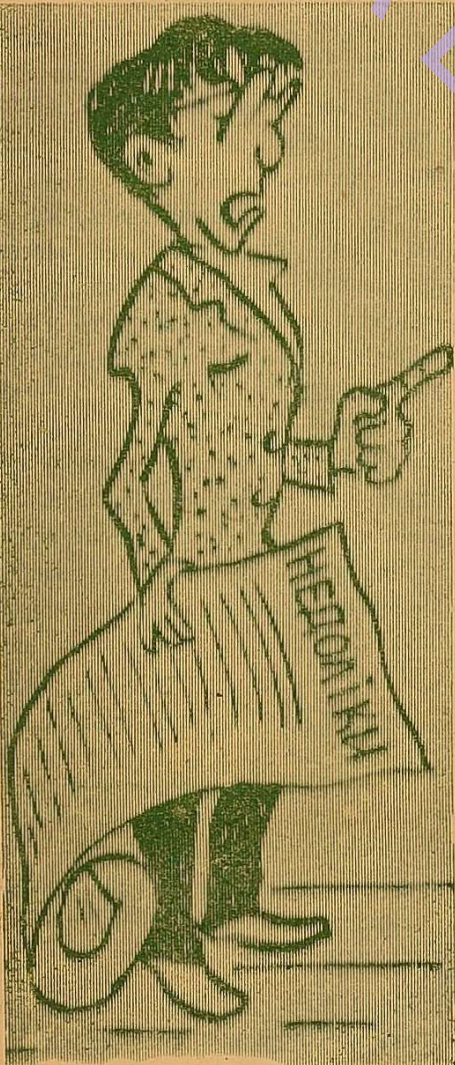

В передсвяткові дні в студклубі наш кореспондент не побачив ялинки. Взагалі, там важко було побачити щось чітко, крім калейдоскопічної зміни облич, костюмів, інструментів. «Першу скрипку» в підготовці святкового концерту грав голова студклубу, а навколо нього... А втім, читачу, ти сам побачиш тут знайомі і нові, незнайомі обличчя.

катакомб, не оглядові щілини. Це лише дірки, які залишилися після робіт по опаленню. Можете розцінювати їх як подарунок госпчастини студентам, які навчаються в корпусі по вул. Щепкіна, 12.

Хочете подзвонити в госпчастину? Спробуйте, але навіряд чи вам пощастить: іноді телефон у цьому будинку справний, але зараз ви можете кричати «Алло!», скільки маєте сил, ніхто вам не відповість.

Хотів порадувати працівників госпчастини звісткою про те, що вже готова статуя видатного мате-

Мал. В. Колісника.

ЗАМІСТЬ ДІДА-МОРОЗА

Мені дуже хотілося під Новий рік зробити приємне комусь з наших шановних товаришів. Наприклад, чому б не зробити подарунок нашій госпчастині? Не від імені студентів-хіміків, не від імені редакції газети «ЗНК», а просто від себе.

Хотів був купити ялинку, але в міському садку була дуже велика черга, і я пішов по учбових корпусах, сподіваючись побачити щось хороше — таке, що ніхто з наших господарників ще й досі не помітив. Я дививсь уважно. Ось перше, що я побачив (див. фото). Ні, це не дантівське пекло, не спуск до

матика О. Ляпунова і можна її поставити біля університету. Проте, вони уже в курсі справ; виявляється, що статуя давно готова, тільки її ніяк не можуть поставити на п'єдестал. Залишається зробити останній крок, а зробити його важко. Може, ще й машина буде потрібна, а спробуйте дістати машину в нашому гаражі. Там є 9 машин, але, як правило, 6 з них відпочивають — ремонтуються.

Ні, поганий з мене дід-Мороз: хотів зробити подарунки госпчастині, але обмежився фіксуванням одних недоліків. А список вишшов великий.

Фото В. Соломонова.

ЮРИДИЧНА ЯЛИНКА

Так-так. Він існує в складі університету вже півтора року і може влаштувати власну, факультетську ялинку.

Мабуть, студенти інших факультетів (це про вас, читачі) мало знайомі з колегами-юристами, бо, коли ви йдете на лекції, юристи поспішають на роботу. А навчаються вони ввечері або заочно.

Завітайте до нас на ялинку, і ви побачите студентів юрфаку. Вони, в основному, такі ж, як і всі студенти: так же запізняються на заняття, а іноді і зовсім не приходять, так же... Є в них і свої мрії. Одна з них — мати свою криміналістичну лабораторію. Уявляєте собі, що це таке? Злочинець завжди залишає якісь сліди на місці злочину, які допомагають спіймати винного. Треба навчитись фіксувати і зашифрувати ці відбитки, а для цього потрібна лабораторія. Наприклад, вирвав хтось аркуш з бібліотечної книги і залишив відбитки своїх пальців — по цих відбитках можна розшукати злочинця. Це, звичайно, жарт, а криміналістична лабораторія необхідна. Але ж її досі немає.

Про лабораторію мріють студенти, а у викладачів — своє. Вони мріють про відкриття відділу денного навчання. Бажання добитись відкриття стаціонару таке велике, що декан юрфаку доцент Ю. С. Червоний після цього не зупинився б (за прикладом інших деканів) перед необхідністю приходити біля 9 години ранку і затримувати ледарів, які запізняються на лекції. Тоді і стінгазета «Советский юрист» виходила б не 2, а припустимо — біля 3 разів на рік. А поки що в ній періодично змінюються деякі матеріали, але непорушною залишається замітка «Слово первокурсникам», яку написано у вересні. Мабуть, її вирішили залишити до нового набору?

А взагалі на факультеті ведеться чимала навчальна та громадська робота. Ось організували громадський університет правових знань, в якому навчається кілька сотень дружинників та членів товариських судів. На жаль, студенти інших факультетів ОДУ мало цікавляться правовими знан-

нями. А може юристи недосить активно пропонують свою допомогу?

Завітайте на юридичний факультет! Його викладачі та студенти розкажуть вам багато цікавого.

Г. ГЛАЗКОВ.

НОВОРІЧНИЙ ТОСТ П. Т. МАРКУШЕВСЬКОГО

За наш ансамбль бандуристів!
За наш ансамбль бандуристок!
За майбутній ансамбль бандуристиків!

Святкові
фотомонтажі
В. Соломонова.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 30 ГРУДНЯ 1961 р.

1001 „НАВІЩО“

Де-де, а в бухгалтерії нашій ялинки, напевно, не буде. Це аксіома, тут ніхто не має сумнівів. Люди у нас в бухгалтерії бережливі, на всьому економлять, зекономлять і на ялинці.

— Ялинка? А навіщо ялинка? — запитає Юхим Петрович. — Йдіть до Івана Сергійовича.

— Обійдемося і без ялинки, — скаже Іван Сергійович Мітін.

«Навіщо?» — найпопулярніше питання в нашій бухгалтерії. Лабораторії експериментальної фонетики потрібні магнітофони. — Навіщо? — Потрібен також килимок на підлогу. — Навіщо? Редакції

потрібна фотоплівка. — Навіщо?..

Викладачеві необхідно виплатити командировочні? Будь ласка. За два тижні походить до бухгалтерії-дивись і одержить. Людина працює і одержує 0,7 належної йому зарплати? Ну то й що, адже працює й не скаржиться. Ах, скаржиться? Скільки ж вона працювала? Рік? Добре, за 3 місяці оплатимо різницю. Як за рік? Навіщо??

— Шановні товариші з бухгалтерії! Добре, що ви думаете про економію коштів. Але подумайте в Новому році і про економію людських сил і часу.

М. БУТУСОВ.

Метеорити

Яка ця ніч! Я ще не бачив
Такої велічі на світі:
У небі, блискавки неначе,
Спалахують метеорити.

А зорі! — диво прямо зорі,
Немов з кришталю, чисті-чисті...
А може й справді то не зорі,
А людські душі променисті.

Я з задоволенням повірю:
В людей серця ось так горять...
Там серед безлічі сузір'їв,
Можливо, є й моя зоря.

Нехай вона і не Полярна,
Нехай невидима для ока,
Вона горить. А може жаром
Впаде ось зараз ненароком?..

Ну й що — згорить вона над дахом
В сліпучім, видимім вогні,
Не буду задрить черепахам,
Що триста літ живуть вони.

І це я твердо знаю: зроду
Не стану повзати в каламуті,
Я краще мить пожити згоден,
Ніж у багниць вічність бути.

Я знаю: мало мені жити,
Та все ж життя короткочасне
Я пролечу метеоритом:
Осяю простір, потім згасну.

«Золоті слова» розшукали: Н. Куля, Ю. Касим, Є. Іванов, В. Нечипоренко та ін.

На жаль, ми не знаємо авторів всіх цих перлин; сподіваємось, що вони самі впізнають свої слова.

Фото В. Соломонова.

— Як тобі не соромно так писати в кам'яний вік?
— Нічого! У вік космосу студенти писатимуть куди гірше.

І ПИШУТЬ:

заочники:

«Через два дня он ЕДИТ НАЗАТ домой».

(Н. Виродова,
I курс мехмату).

«Шість год продолжал учение и работал слесарем-учеником до ответственного инженера».

(О. Гаврилюк).

«Иностранные гости ежедневно растекаются на сельскохозяйственной выставке».

(О. Лемець).

«Стены дома обклеены обоями, пол тоже паркетный...».

заочники-юристи:

«Введение наследственного права позволило собственнику распоряжаться имуществом после своей смерти».

«Убивший раба обязан был немедленно восстановить его».

«Смертность все больше росла в рабочих кварталах, тогда как среди капиталистов смертность — это редкое явление».

«Среди шарлатанов-врачей, продающих для бедняков лекарства, имеются так называемые патентованные средства, которые лечат от всех возможных и невозможных болезней».

«Неимущие в эксплуататорском обществе идут на всевозможные преступления, лишь бы удовлетворить хоть бы немного потребность в голоде и холоде».

викладачі (в рецензіях):

«Тема статьи является новой и оригинальной, она написана на основе выжимок из диссертации».

«Отмечая, что вторая часть доцента Н. является важным достижением Одесского государственного университета имени

И. И. Мечникова, следует пожелать, чтобы этот труд поскорее увидел свет».

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

СТОП. 4. 30 ГРУДНЯ 1961 р.

ЁЛКА В ЛИТСТУДИИ

Далее идет лирико-эпический сказ о женщине (обобщенно):

Она строит, она обучает,
Она дома хозяйство ведет,
Мужа с работы нежно встречает,
Улыбнется и тут же песню споет.

Последнее особенно приятно: участие в художественной самодеятельности не проходит бесследно. И через все стихотворение красной нитью проходит мысль:

«Люди... женщину считают лучшим другом»..

Кто-то хочет возразить? Но ведь дело не в фактах; в данном случае поражает сила обобщения.

Второкурсник факультета иностранных языков Владимир Курбатов пока еще не обобщает, он пишет конкретно, однако, с неменьшим пафосом:

«Сто минут стучало сердце мерно
В космосе, в скафандровой броне.
Дерзкая фантазия Жюль-Верна
Стала светлой явью на земле».

Сердце стучало где? — в космосе, фантазия стала явью где? — на земле — все понятно. Но зачем же Жюль Верна писать через дефис? Все мы были рады, что

«...На борту «Восток»
вернулся жив
Русский человек — Гагарин
Юрий...»

Но почему бы при этом не поставить слово «Восток» в родительном падеже?

Многие считают, что для «стихотворения» необходимо большое желание и только. Географ Мельник признается:

«Я б жизнь свою тогда считал Достойной, полноценной,
Когда б весь мир меня узнал
Из-за одной поэмы!»

Ну, а если-бы из-за двух поэм? А если бы из-за сонета, ноктюрна или оды? Почему предпочтен именно жанр поэмы?.. С грамматикой наш автор в неважных отношениях, но тут все рекорды бьет филолог-первокурсник — Кутыркин. В небольшом стихике он «изобразил» 4 орфографических и 11 пунктуационных ошибок. Со стилем... тоже хорошо:

«Но бряцают фашисты,
Оружием своим,
Мечтают реваншисты,
Увидеть мир иным.

Чтоб гибли миллионы,
Втянувшихся в войну,
А им текли б доходы,
За каждого в мощну.

Их мечте не сбывься,
Видно никогда,
Придется им забыться,
О войнах навсегда».

Видимо, юному филологу кое-что известно о стихах, а именно: стихи состоят из четверостиший, после трех строк ставятся запятыя, а после четвертой — непременно точка. Но ведь он первокурсник, его еще не обучили грамоте. Ликвидация безграмотности всегда была почетной обязанностью филологического факультета.

Л. Можаровская — дипломантка (или, как теперь говорят, дипломница), она пишет без ошибок. Дипломнику не так трудно писать без ошибок, писать ритмичными строками в рифму —значительно труднее. Но Л. Можаровской необходимо излить все обилие ее любви и уважения к... А. С. Пушкину, кой жил некогда в нашем городе:

«Здесь тебе помогло вдохновенье,
Чтобы ты написал свой роман,
И стихи твои вечно живые,
«И «Бахчисарайский фонтан».

И только один стих имеет некоторое отношение к Новомуднему празднику. Его сработал тоже дипломник — математик Е. Почтаренко. Мысль стихика довольно ясна, сюжетец — тоже: вот-де осень сейчас, скоро пойдет первый снег

Венедикт КОМАРОВСЬКИЙ.

**

Вабить море юність хвилями,
Мчать за човниками човники.
Змалку ще, зі снами мрійними
Маяки світились вогником.
І пісні летять бульварами,
Бджілками гудуть роїстами,
Юність з дзвінками гітарами
Рідну землю щастям вистелить.

І ГОВОРЯТЬ:

на пленумі комітету ЛКСМУ:

«Был факультет на 5—6 месте, и даже где-то на 7, а сейчас — на 3...».

(Замуленко).

«Наша группа ведет шефство над одной из частей города Одессы...»

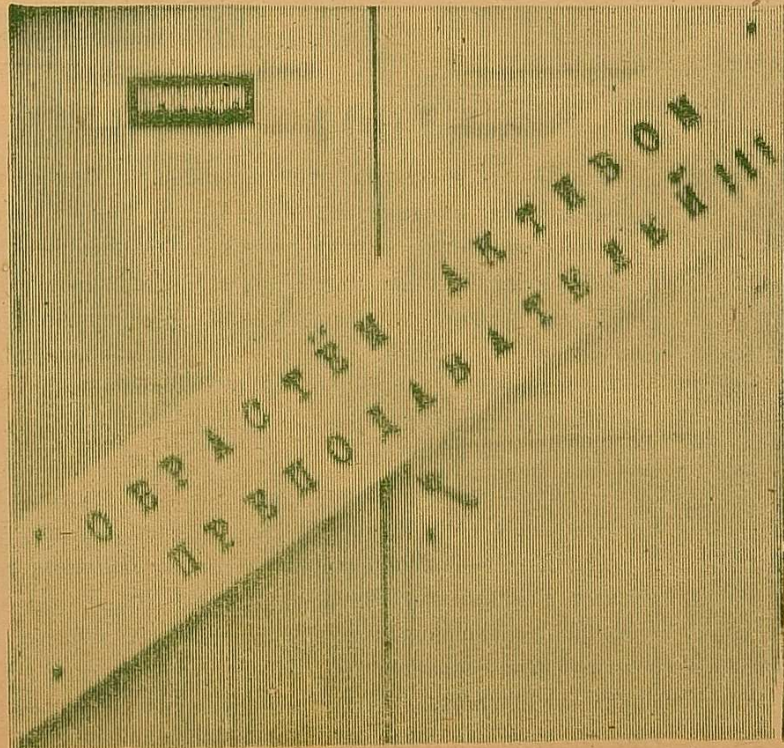
«Особенное внимание бюро уделяет даче комсомольских поручений и борьбе за здоровья студентов...».

(Зубрій).

«...Связь по линии культурных мероприятий...».

«...Мы не обросли еще активом преподавателей».

(із промови профспілкового активіста).

жок, а он есть не что иное, как предвестник зимней сессии. Так и стих называется — «Предвестник зимней сессии». Вот отрывок из него:

«Еще осенний лист
от солнца щурится,
еще студенты
не живут без нег —
я вижу их,
слоняющихся по улицам,
конспектов белизну,
как первый снег.
А первый снег
дорогой позабытою
(воспользуется он
наверняка
Титовым Германом
проторенной орбитой)
из космоса идет,
издалека».

Все-таки хорошо, что из космоса. На такой снежок и посмотреть приятно, можно будет и горку соорудить. В прочем, горка уже есть. Она свалена из стихов возле нашей воображаемой елки. Хотите кататься? Пожалуйста...

— Мало одного желанья, чтоб писать стихи,— говорят иные,— нужно еще и вдохновение.

Вдохновение не оставляет наших поэтов, и они несут, несут, несут... Зачем обязательно выносить куда-то стихи? Это мусор нужно обязательно вынести (пока машина не уехала), а стихи могут и дома полежать. И если вы еще не дружны с грамматикой, не чувствуете размера или не можете подыскать приличную рифму, оставьте стихик в блокноте или, что еще лучше, спрячьте его под подушку и никому не показывайте. Или вы считаете, что их нужно печатать?

С. МАРКОВ.

Рудольф ФЕДЕНЕВ.

Бывает, в середине года к тебе приходит Новый год. Приходит солнечно и гордо. И ты от этой смены горд.

Открыв в себе другую эру, все подытожив и сложив, ты судишь то, что брал на веру, вдруг видишь в ком-то пропасть лжи.

И в утверждениях новых истин ты сам так громогласно нов! Ты очень искренне неистов. Ты хочешь истины от слов.

Ты хочешь, чтобы чаще, чаще такие смены шли в тебе. Чтоб ты был цельным, а не частью,

чтоб чью-то уозсть не терпел.

Ведь точно так же в слабых почках, где лист пробиться уж готов, таятся завязь новых, сочных, незримых, будущих плодов.

Люблю я истинно и смело всех измененный новизну. А Новый год люблю как смену, цену за новую весну.

ЕПІГРАМА

Доценту П. А. НЕКРАСОВУ,
голови комісії по написанню історії
ОДУ.

В сердцах воскликнул
председатель
(Некрасов — кланяйтесь ему!):
«Что за комиссия, создатель,
Писать историю ОГУ!».

Редактор В. ФАЩЕНКО.